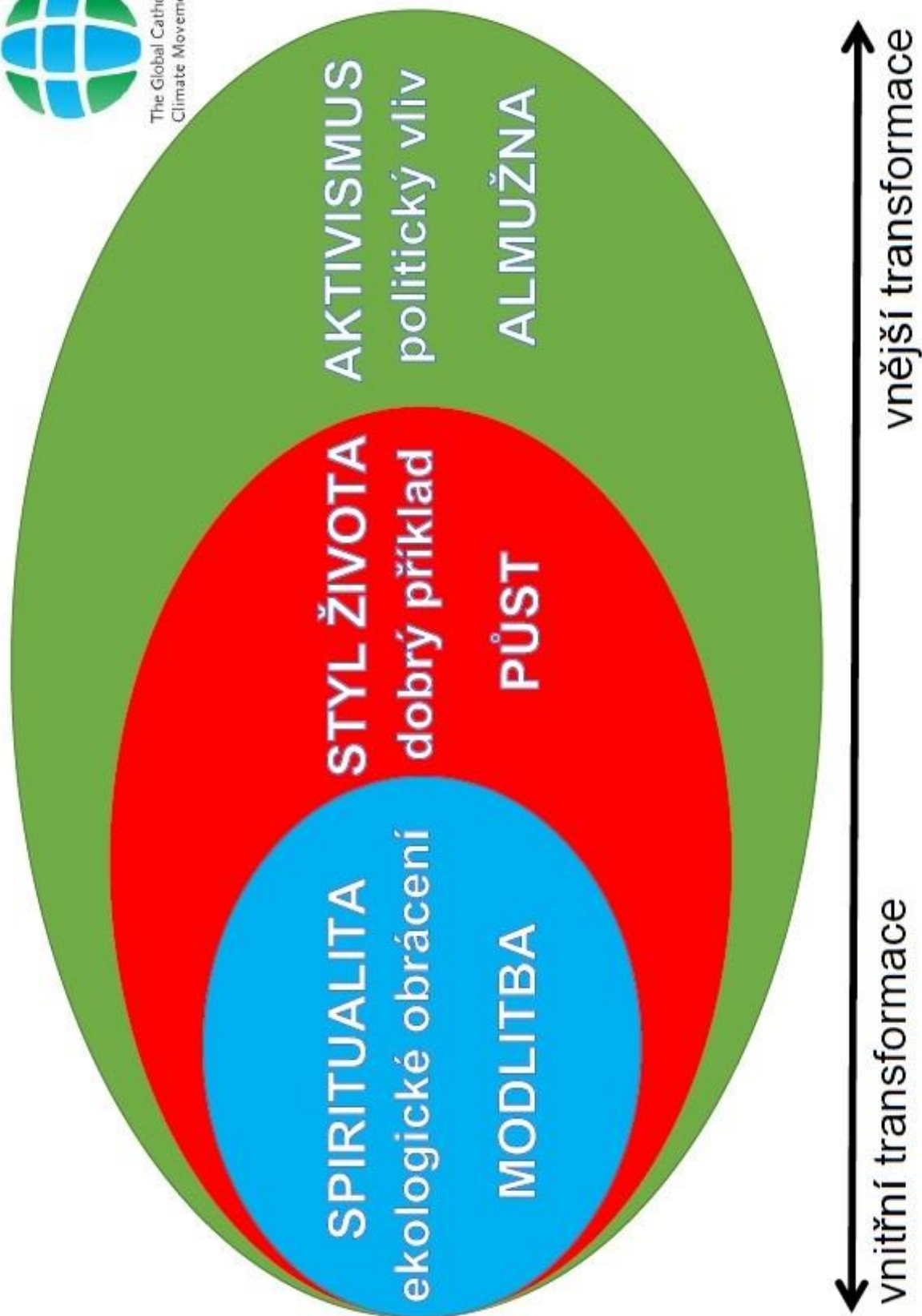

Popeleční středa

Půst – Modlitba – Almužna (Mt 6)

The Global Catholic
Climate Movement

První neděle postní

Pokoušení na poušti (Mt 4)

Ježíš byl Duchem vyveden na poušť...

1. Naplnění fyzických potřeb (rozmnožení chlebů)

a) aktivistické pokušení: všechny hned nasytit

b) rezignující pokušení: nedůvěra vůči sobě

Ježíšova cesta: „Já jsem chléb života“ (rozmnožení chlebů)

2. Naplnění duchovních potřeb (spektakulární zázrak)

a) aktivistické pokušení: všechny hned obrátit

b) rezignující pokušení: nedůvěra vůči Bohu

Ježíšova cesta: „Bože můj, proč jsi mě opustil“ (chrámová věž kříže)

3. Naplnění společenských potřeb (mít všech království)

a) aktivistické pokušení: všechny hned smířit

b) rezignující pokušení: nedůvěra vůči druhým

Ježíšova cesta: „Proklet je, kdo visí na dřevě“ (vyvržen za hradby)

... a andělé jej obsluhovali.

KONTEMPLACE:

- **PŘIJMOUT** realitu pouště spolu s Ježíšem
- **ČEKAT** v důvěře na pravý čas Boží akce
- **NECHAT SI SLOUŽIT** anděly a Ježíšem

Druhá neděle postní

Proměnění Páně jako cesta modlitby (Mt 17)

1. Společenství samoty: PŘÍPRAVA

1Po šesti dnech vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami.

- **očistný moment** vnitřní modlitby (výstup na horu – pokušení)
- vnitřní modlitba a společenství v Kristu (Petr, Jakub, Jan)
- vnitřní modlitba a samota (odlehle místo s výhledem na Zemi)

2. Kristus v Písmech: ROZMLUVA

2A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. **3**A hle - ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají.

- **osvětný moment** vnitřní modlitby (JK nám začíná zářit)
- Boží slovo k nám začíná promlouvat (Mojžíš a Eliáš)
- četba Božího slova jako tři roky následování Krista

Mezihra: Ulpívání na místě

4Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“

- uspokojení a ulpění na zkušenostech (je dobře, že jsme tady)
- ochota k dočasnosti (stany)
- připravenost k další cestě a proměně

3. Oblak zapomnění a nevědění: ZJEDNODUŠENÍ

5Když ještě mluvil, najednou je zastínil světlý oblak, a hle - z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouvejte!“ **6**Jak to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli.

- **sjednocující moment** kontempace (zakoušení lásky)
- oblak zapomnění a nevědění (temnota a světlo)
- úžas, bázeň a klanění (padli k zemi)

4. Kontempace a akce: OVOCE

7Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ **8**Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. **9**Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“

- **akční moment** kontempace (Vstaňte, nebojte se!)
- Ježíš samotný stačí (prostota, lidství, obyčejnost)
- sestup do všednodennosti (skrytost, očekávání)

Závěr: citát Laudato si' 100

Oblak nevědění (anglický anonym 14. století)

<http://www.kontempace.eu/texty/oblak-nevedeni/>

Ale teď se mě zeptáš: „Jak mám přemýšlet o Bohu samém a jaký vlastně je?“ A já ti nemohu odpovědět než: „Nevím!“ Neboť touto otázkou *jsi mne zavedl do stejné temnoty, do stejného oblaku nevědění, kde chci, abys byl ty. Protože ačkoliv můžeme z Boží milosti plně poznávat všechny ostatní věci a přemýšlet o nich, ano, i o samotném díle Božím, o Bohu samém nemůže nikdo přemýšlet.*

Proto ponechám stranou vše, o čem přemýšlím, a pro svou lásku si zvolím takovou věc, o které přemýšlet nemohu! Proč? Protože Boha lze milovat, ale ne o něm přemýšlet. Láskou je možné ho zachytit a přidržet se jej, ale myšlením nikdy.

Proto, ačkoliv někdy může být dobré přemýšlet zejména o Boží laskavosti a velikosti a ačkoliv i to může být poučné a může se to stát součástí kontemplace, při práci, která nyní před námi leží, je třeba něco takového odložit a zakrýt to oblakem zapomnění. Je třeba, abys to rozhodně a dychtivě překročil se zbožnou a planoucí láskou a pokusil se proniknout temnotou, která je nad tebou. Zasáhni tento hustý mrak nevědění ostrým šípem toužící lásky a za žádných okolností nepomysli na to, že bys ve svém úsilí nepokračoval.

Takže když z milosti Boží pocítíš, že on tě povolává k tomuto dílu a ty chceš odpovědět, s pokornou láskou pozdvihni své srdce k Bohu. A měj vsutku na mysli Boha samého, který tě stvořil, vykoupil tě a milostivě tě povolal k tomuto způsobu života. A nemysli si o něm nic jiného. Vše závisí na tvé touze. **Čistý záměr, který směřuje k samotnému Bohu, je zcela dostatečnou věcí.**

*Kdybys chtěl tento záměr shrnout do jediného slova, aby sis jej snadněji zapamatoval, použij k tomu slova krátkého, nejlépe jednoslabičného. Čím bude kratší, tím lépe, neboť tak bude spíše dílem Ducha svatého. Vezmi slovo „BŮH“ či „LÁSKA“ a zvol to, které se ti líbí, možná ještě nějaké jiné, které bude co možná nejkratší. A vlož toto slovo pevně do svého srdce, takže tam vždy bude, ať se děje, co se děje. Bude tvým štítem a kopím v míru i ve válce. Tímto slovem budeš bušit do mraku a do temnoty, která je nad tebou. **Tímto slovem zdržíš všechno myšlení pod oblakem zapomnění.** A to do té míry, že kdybys byl v pokušení přemýšlet o tom, co je to, po čem toužíš, toto jediné slovo bude dostatečnou odpovědí. A kdybys pokračoval v učení přemýšlením o významu tohoto slova a rozebíral je, řekni si, že je chceš mít celé, a ne rozebrané na kousky. Jestliže vytrváš, pak tento způsob myšlení od tebe určitě odstoupí.*

Třetí neděle postní

Lidé naděje, která není jen jejich (Jan 4)

Barbora Vojtová Pozitiva koronaviru

<https://novinyanovinky.cz/clanek/pozitiva-koronaviru>

Svět je vzhůru nohama, minimálně Evropa a dost radikálně i Česká republika. Zavřené školy, zrušené akce, zákaz shromažďování. Co nám to má říct? Navzdory všem negativům má koronavirus totiž také svá pozitiva, jaká?

Možná, že máme zpomalit, zakořenit, zklidnit se. Nenapadlo vás, že se svět třeba potřebuje trochu otrást, aby lidé opustili marnost a našli v sobě opět pokoru? Hektický styl života založený na vydělávání peněz na něco, na co si ve výsledku ani nejsme schopni najít čas... V tempu samozřejmosti úkonů, které si žádá současná doba, nemáme ani prostor se zastavit a zamyslet se nad tím, zda je vlastně to, co děláme a jak žijeme ve skutečnosti to, co vlastně chceme a co jsme si od života přáli. Není to tak?

Pokud něco nedokážeme sami, stane se tak z vyšší moci. Stejně tak jako když manažeři pracují do roztrhání těla, až jim ho nakonec nečekaně roztrhne infarkt. Žijeme ve společnosti, která si neumí říct sama od sebe „dost“, naopak! Čím víc máme, tím víc chceme, čím fungujeme rychleji, tím jsme pod ještě větším tlakem na zrychlení. Původní hodnoty jsou popřeny, protože je lidstvo masírováno svými absurdními a uměle vytvořenými pravidly mířícími na dokonalost, maximální výkon a hromadění statků.

Tak dlouho jsme – mezi řečí – volali po udržitelnosti, lokálnosti a návratu k původním hodnotám rodiny a principům přírody, až přišlo něco, co nám vytvořilo prostor k tomu to udělat. Jen jsme možná nečekali, že to bude tak netradiční a radikální cestou.

Rušení akcí znamená být víc doma, mít víc času pro sebe a aktivity, na které jsme si jej dosud nebyli schopni najít. Konečně vzniká prostor pro to si pořádně uklidit – v bytě i v sobě. Konečně je příležitost začít si víc číst, běhat, vytáhnout štětec a barvy a začít malovat, po dlouhé době oprášit kytaru a pustit se do hraní, konečně máme prostor na studium toho, oč se zajímáme. Internet je nekonečným informačním zdrojem ve svém dobrém i špatném slova smyslu. Přestaňte tolik číst o koronaviru a pusťte si místo toho dobrý film.

Co je na tom všem také příjemné je fakt, že vlastně docela ušetříme. Akce a obchodní domy, které strategicky ztenčují naše peněženky, vyměníme za procházky v lese a společenské hry s rodinou či v malém kruhu přátel, na které jsme si dlouho nenašli čas. Začneme si doma víc vařit a jaro volá po přípravě půdy na zahrádce, abychom mohli sklízet své vlastní plody. Konečně mají rodiče čas na své děti, protože jim vlastně ani nic jiného nezbyvá. Nezní vám to jako návrat k původnímu smyslu života? K nezávislé samostatnosti, k rodině, k přírodě? Mně tedy ano. Zkusme tolik nepodléhat negativní mediální masáži a využít této situace k malé či větší osobní transformaci!

12. 3. 2020

Římskokatolická
farnost Cheb

FARNOST

SPOLEČENSTVÍ MALÝCH SPOLEČENSTVÍ

Informace: koronavirus.farnostcheb.cz

Chebská farnost ve stavu nouze

ZODPOVĚDNOST

- Ve farnosti nejsou žádné bohoslužby a akce
- Fyzické kontakty redukuje na minimum
- Přísně dodržujte hygienická opatření a návyky
- Chraňte nejslabší kolem sebe i sebe samotné
- Sledujte dobré zdroje (www.okoronaviru.cz)

DŮVĚRA

- Prohlubujte svoji důvěru četbou Písma sv.
- Slavte neděli doma v rodinách a v přírodě
- Pozvěte faráře ke mši svaté u vás doma
- Pust'ťte si společně mši (www.mseonline.cz)
- Zavolejte o duchovní podporu (608 656 557)

NADĚJE

- Buďte lidmi naděje, která není jen nadějí vaší
- Máte-li obavy, mluvíte o nich s blízkými
- Víte-li o někom potřebném, dejte nám vědět
- Zavolejte o praktickou pomoc (731 619 729)
- Máte-li kapacitu, nabídněte se k dispozici

PROPOJENÍ

- Propojte se s Bohem v modlitbě u vás doma
- Propojte se se Zemí při procházce v přírodě
- Propojte se s blízkými telefonicky či online
- Propojte se s širší církví (Proglas, TV Noe)
- Propojte se s farností (online.farnostcheb.cz)

Řk farnost Cheb, Kostelní nám. 15, 350 02 Cheb, více na www.koronavirus.farnostcheb.cz

5. neděle postní – vzkříšení Lazara

EVANGELIUM PODLE JANA 11. KAPITOLA

VIDĚNÍ – VNÍMÁNÍ

1Byl jeden nemocný, Lazar z Betánie, vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta. **2**To byla ta Marie, která pomazala Pána olejem a utřela mu nohy svými vlasy. Ten nemocný byl její bratr Lazar. **3**Sestry tedy poslaly k Ježíšovi se vzkazem: »Pane, ten, kterého miluješ, je nemocen.«

SLYŠENÍ – NASLOUCHÁNÍ

4Když to Ježíš uslyšel, řekl: »To není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby jí byl oslaven Boží Syn.« **5**Ježíš měl rád Martu a její sestru i Lazara. **6**Když tedy uslyšel, že je nemocen, zůstal ještě dva dni v místě, kde byl. **7**Potom teprve řekl svým učedníkům: »Pojďme znovu do Judska!«

PŘEMÝŠLENÍ – ROZLIŠOVÁNÍ

8Učedníci mu odpověděli: »Mistře, nedávno tě chtěli židé ukamenovat - a zas tam jdeš?« **9**Ježíš na to řekl: »Nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, protože vidí světlo tohoto světa. **10**Kdo však chodí v noci, klopýtne, protože v něm není světlo.« **11**Po těch slovech ještě dodal: »Náš přítel Lazar spí, ale jdu tam, abych ho probudil.« **12**Učedníci mu řekli: »Pane, jestliže spí, uzdraví se.« **13**Ježíš však mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o skutečném usnutí.

SLYŠENÍ – NASLOUCHÁNÍ

14Ježíš jim tedy řekl otevřeně: »Lazar umřel. **15**A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Ale pojďme k němu!«

AKCE – JEDNÁNÍ

16Tomáš - řečený Blíženec - vyzval ostatní učedníky: »Pojďme i my, ať zemřeme s ním!«

VIDĚNÍ – VNÍMÁNÍ

17Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je už čtyři dny v hrobě. **18**Betánie byla blízko Jeruzaléma, jen asi patnáct honů od něho.

ROZHOVOR – PROPOJENÍ

19K Martě a Marii přišlo mnoho židů, aby je potěšili v *žalu* nad bratrem.

AKCE – JEDNÁNÍ

20Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvátala mu naproti. Marie zůstala v domě.

PŘEMÝŠLENÍ – ROZLIŠOVÁNÍ

21Marta řekla Ježíšovi: »Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel. **22**Ale vím i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.« **23**Ježíš jí řekl: »Tvůj bratr vstane.« **24**Marta mu odpověděla: »Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.« **25**Ježíš jí řekl: »Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i když umřel, bude žít **26**a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?« **27**Odpověděla mu: »Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.«

ROZHOVOR – PROPOJENÍ

28Po těch slovech odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: »Mistr je tu a volá tě.« **29**Jak to *Marie* uslyšela, rychle vstala a šla k němu. **30**Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kam mu Marta přišla naproti. **31**Když uviděli židé, kteří byli u Marie v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; mysleli si, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. **32**Jakmile Marie došla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, klesla mu k nohám a řekla mu: »Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel.«

VIDĚNÍ – VNÍMÁNÍ

33Když Ježíš viděl, jak pláče ona a jak pláčou i židé, kteří přišli zároveň s ní, v duchu byl hluboce dojat, zachvěl se a **34**zeptal se: »Kam jste ho položili?« Odpověděli mu: »Pane, pojd' se podívat!« **35**Ježíš zaplakal, **36**Židé říkali: »Hle, jak ho miloval!«

PŘEMÝŠLENÍ – ROZLIŠOVÁNÍ

37Ale někteří z nich řekli: »Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?«

VIDĚNÍ – VNÍMÁNÍ

38Ježíš byl znovu hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen.

SLYŠENÍ – NASLOUCHÁNÍ

39Ježíš řekl: »Odstraňte ten kámen!« Sestra zemřelého Marta mu namítla: »Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.«

40Ježíš jí odpověděl: »Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.«

AKCE – JEDNÁNÍ

41Odstranili tedy kámen.

SLYŠENÍ – NASLOUCHÁNÍ

Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: »Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel.**42**Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.« **43**Po těch slovech zavolal mocným hlasem: »Lazare, pojd' ven!« **44**Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhy *plátna* a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: »Rozvažte ho a nechte odejít!«

AKCE – JEDNÁNÍ

45Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co *Ježíš* vykonal, v něj uvěřilo.

NASLOUCHAJÍCÍ JEDNÁNÍ, KTERÉ DĚLÁ RADOST VŠEM

1. VIDĚNÍ	„Koukej na cestu!“	Co se děje?
2. SLYŠENÍ	„Poslouchej mě!“	Co říká Ježíš?
3. PŘEMÝŠLENÍ	„Přemýšlej trochu!“	Co to znamená?
4. ROZHOVOR	„Mluv se mnou!“	Co na to druzí?
5. AKCE	„Dělej!“	Co mám dělat?

MOMENTY KONTEMPLATIVNÍHO JEDNÁNÍ

1. VIDĚNÍ / VNÍMÁNÍ – skutečnost, události, skutky, osoby
2. SLYŠENÍ / NASLOUCHÁNÍ – Boží slovo, Ježíšovo jednání
3. PŘEMÝŠLENÍ / ROZLIŠOVÁNÍ – smysl, rozum, posuzování
4. ROZHOVOR / PROPOJENÍ – síťování, více úhlů pohledu
5. AKCE / JEDNÁNÍ – částečná, iniciování procesů

3. neděle velikonoční: Cesta do Emauz

Dvě perspektivy: naše aktivita + Ježíšova aktivita = SETKÁNÍ

VNÍMÁNÍ – Dlouhý milující pohled na realitu (LS I.)

Lukáš 24,13 Ještě ten den se ubírali dva z nich do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů.¹⁴ Hovořili spolu o tom všem, co se stalo.¹⁵ Jak tak hovořili a uvažovali, **přiblížil se** k nim sám Ježíš a **připojil se** k nim.¹⁶ Ale jako by jim cosi zadržovalo oči, takže ho nepoznali.¹⁷ **Zeptal se** jich: »O čem to cestou spolu rozmlouváte?« Zastavili se celí smutní.¹⁸ Jeden z nich - jmenoval se Kleofáš - mu odpověděl: »Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo!«¹⁹ **Zeptal se** jich: »A co se stalo?« Odpověděli mu: »Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem,²⁰ naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali.²¹ My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo.²² Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu,²³ nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije.²⁴ Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.«

SLYŠENÍ – Naslouchání živému Božímu slovu (LS II.)

²⁵A on jim **řekl**: »Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci!²⁶ Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?«²⁷ Potom **začal** od Mojžíše, **probral** dále všechny proroky a **vykládal** jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje.

ROZLIŠENÍ – Sestoupení rozumu do srdce (LS III.)

²⁸Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on **dělal, jako by chtěl jít dál**.²⁹ Ale oni na něho naléhali: »Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.« **Vešel** tedy dovnitř, aby **zůstal** s nimi.

PROPOJENÍ – Eucharistické communio s celým stvořením (LS IV.)

³⁰Když **byl s nimi** u stolu, **vzal** chléb, **požehnal** jej, **rozlámal** ho a **dával** jim.³¹ Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však **zmizel**.

JEDNÁNÍ – Věrné setrvávání v těle Kristově (LS V.)

³²Tu si mezi sebou řekli: »Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?«³³ Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct apoštolů i jejich druhy.³⁴ Ti řekli: »Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.«³⁵ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak ho poznali při lámání chleba.

ŠALOM – Nezasloužený dar hluboké Kristovy přítomnosti (LS VI.)

³⁶Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: »Pokoj vám!«

Lk 24,36

Když o tom
mluvili, stál on
sám uprostřed
nich a řekl jim:

ŠALOM!

3. týden velikonoční: Kontemplativně-ekologické obrácení – SRDCE

*Věřící nekontempluje svět zvenčí, ale zevnitř,
přičemž uznává pouta, jimiž nás Otec sjednotil se všemi bytostmi.*

papež František, Laudato si', čl. 220

Teologická odůvodnění tohoto „zevnitř“ v LS 221:

- **STVOŘENÍ** jako „svátost“ Boží vůči člověku
„Každé stvoření odráží něco Božího a sděluje nám jisté poselství.“ „Když Bůh stvořil svět, vepsal do něj řád a dynamiku.“
- **VTĚLENÍ** jako „přijetí“ celého hmotného světa Bohem
„Kristus na sebe přijal tento hmotný svět.“
- **VZKŘÍŠENÍ** jako „prodlévání“ Boha v nitru každé bytosti
„Kristus nyní jako Vzkříšený přebývá v nitru každé bytosti, objímá ji svou láskou a prostupuje svým světlem.“

Kontemplace podle papeže Františka je:

- odvážným a náročným ponořením se do „přediva vztahů“ uvnitř tohoto světa,
- odvážným „skokem to Tajemství“,
- který je však zároveň nesen důvěrou, že právě tam se setkáváme se Vzkříšeným,
- který nás zve ke „kontemplování Stvořitele, jenž žije mezi námi a v tom, co nás obklopuje“ (LS 225).

Můžeme si proto dovolit:

- **VNÍMAT** a přijímat realitu kolem nás a v nás „zevnitř“, „v Kristu“, protože Ježíš je tím prvním, kdo VNÍMÁ a přijímá náš život;
- **NASLOUCHAT** Božímu slovu „zevnitř“, „v Kristu“, protože Ježíš NASLOUCHÁ Otcovi a sám se pro nás stává živým slovem;
- **ROZLIŠOVAT** „uvnitř“ svého srdce, „v Kristu“, protože Ježíš vstupuje dovnitř a zůstává tam;
- **PROPOJOVAT** se „uvnitř“, „v Kristu“, s celým stvořením, protože Ježíš se s tímto stvořením PROPOJIL v eucharistii;
- **JEDNAT** „uvnitř“, „v Kristu“, a věrně setrvávat na cestě v jeho těle, protože on JEDNÁ jako první a jde před námi.

Na této cestě kontemplace má pro nás **Ukřižovaný a Vzkříšený Ježíš**

- nezasloužený **DAR POKOJE**,
- vedoucí k **HLUBOKÉ KONVERZI** a
- **PROMĚNĚ STYLU** života,
- který pak nese **OVOCE**,
- které zůstává:
 - pro tuto **ZEMI**,
 - pro její **CHUDÉ**,
 - pro naše **NEJBLIŽŠÍ**,
 - pro **NÁS** samotné.

